

תפ"ח 27960/07/22 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 27960-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת - הנשיאה רות לורך
כבוד השופטת דבורה עטר
כבוד השופט, סגן הנשיאה עמי קובו
מאשימה מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז מרכז ע"י עו"ד
רועי לוס
נגד
נאשמים 1. פלוני
2. פלוני על ידי עו"ד יהודה פריד
נוסח זה של גזר הדין מותר לפרסום

גזר דין

רקע

1. הנאשמים, שני אָחִיָּה של נפגעת העבירה הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן
בביצוע העבירות הבאות:

הנאשם 1 - מעשה סדום בקטינה מתחת לגיל 16 בת משפחה, ללא הסכמתה (ריבוי עבירות), לפי סעיפים
351(א) ו-347(ב) ביחד עם סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) (בתקופה
שבין שנת 2013 ועד ליום 5.1.16); **מעשה סדום בקטינה בת משפחה, ללא הסכמתה (ריבוי עבירות),** לפי סעיפים
351(א) ו-347(ב) בנסיבות של סעיף 345(א)(1) לחוק (בתקופה שבין 5.1.16 ועד לחודש נובמבר '16); **מעשה**
מגונה בקטינה מתחת לגיל 16 בת משפחה ללא הסכמתה (ריבוי עבירות), לפי סעיפים 351(ג)(2) ו-348(ב)
ביחד עם סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק (בתקופה שבין שנת 2013 ועד ליום 5.1.16); **מעשה מגונה בקטינה**
בת משפחה ללא הסכמתה (ריבוי עבירות), לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק (בתקופה שבין 5.1.16 ועד לחודש אפריל
'17).

הנאשם 2 - מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 16 בת משפחה ללא הסכמתה (ריבוי עבירות), לפי סעיפים
351(ג)(2) ו-348(ב) ביחד עם סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק (בתקופה שבין שנת 2011 ועד ליום 5.1.16);
מעשה מגונה בקטינה בת משפחה ללא הסכמתה (ריבוי עבירות), לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק (בתקופה שבין
5.1.16 ועד ליום 5.7.17).

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן והופנו לקבלת תסקיר
שירות המבחן. בין הצדדים הוסכם כי המאשימה תעתור לגבי הנאשם 1 לעונש של 8 שנות מאסר בפועל, מאסר על
תנאי ופיצוי בסך של 100,000 ₪ לנפגעת העבירה; ולגבי הנאשם 2 תעתור לעונש של 6 שנות מאסר בפועל, מאסר על

עמוד 1

תנאי ופיצוי בסך של 100,000 ₪ לנפגעת העבירה. ההגנה תהא חופשית בטיעוניה.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן **באישום הראשון המיוחס לנאשם 1** - משנת 2013 ועד לחודש נובמבר 2016, בהזדמנויות שונות, עת הייתה הקטינה בגיל 13 ועד לגיל 16 (והנאשם בגיל 17 עד 20) בתדירות של פעם בשבוע, נגע הנאשם 1 בגופה של הקטינה. בתחילת התקופה הרלוונטית, בהזדמנויות שונות במהלך צפייה משותפת של הנאשם 1 והקטינה בטאבלט בחדרה, נגע בחזה ובאיבר מינה וכן מישש את גופה. בהמשך לתקופה זו המשיך במעשיו, ובהזדמנויות שונות הגיע לחדרה של הקטינה בלילה ונכנס למיטתה. הנאשם 1 נישק את הקטינה בפיה ובצווארה והורה לה לנשקו ולהראות כלפיו תשוקה. הוא הרים את חולצתה, ליקק את צווארה, ביטנה, חזה ואיבר מינה ומצץ את פטמותיה.

בנוסף בכעשר הזדמנויות נוספות, הורה לקטינה "לעמוד על שש", עטף את איבר מינו בשקית מזון קטנה והחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של הקטינה עד שהגיע לפורקן. הקטינה אמרה לו שמעשיו מכאיבים לה.

בשנת 2017 הגיע הנאשם למיטתה של הקטינה, נשכב לצידה והחל לנשקה. בתגובה הקטינה ביקשה ממנו לחדול ממעשיו כיוון שיש לה חבר, והנאשם חדל ממעשיו.

על פי עובדות האישום השני המיוחס לנאשם 2 - בין השנים 2011 ועד ל-2017 בהזדמנויות רבות ובתדירות גבוהה, עת הקטינה הייתה בת 11 ועד לגיל 17.5 (והנאשם בגיל 17 עד 23), נגע הנאשם בגופה של הקטינה, על אף סירובה, באמתלה של עיסוי. כאשר היה הנאשם מגיע לבית בחופשות מהישיבה, נהג להגיע בלילות לקטינה, להעירה משנתה ולנשקה בפיה ובצווארה. כן נהג להרים את חולצתה, לגעת בחזה ולמצוץ את פטמותיה. בנוסף נהג הנאשם 2 לגעת ולשפשף את ידיו באיבר מינה של הקטינה מתחת לבגדיה. במספר הזדמנויות הפשיל את מכנסיה ותחתוניה וליקק את איבר מינה.

במהלך שנת 2017 מספר ימים עובר לנישואיו, פנה לקטינה והציע לגעת בה באמתלה של עיסוי. בתגובה אמרה לו הקטינה כי הוא עומד להינשא בעוד מספר ימים והנאשם חדל ממעשיו.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם 1

4. [הושמט].

בעניינו של הנאשם 2

5. [הושמט].

תסקיר נפגעת העבירה ודבריה לעונש

6. **תסקיר נפגעת העבירה ודבריה לעניין העונש** - עורכת התסקיר התרשמה מתמונת נזק קשה המשתקפת בכל תחומי חייה של נפגעת העבירה, [הושמט].

7. בדבריה של נפגעת העבירה בדיון הטיעונים לעונש, תארה את התמודדותה הקשה עם הפגיעות שגרמו לה הנאשמים, [הושמט].

ראיות ההגנה לעונש

8. רעייתו של הנאשם 1 העידה כי נישאו לפני שלוש שנים ורק לאחר נישואיה נודע לה על מעשיו בגינם נשפט. מבינה את חומרת המעשים, אך רואה את החרטה והצער שחש הנאשם. הוא לוקח אחריות והשתלב בטיפול ומבקש לתקן את עצמו. הנאשם אדם טוב שעוזר לאחרים. היום היא נמצאת בחודשי הריון מתקדמים ומבקשת להקל בעונשו כדי לאפשר להם לבנות את חייהם.

9. חברו של הנאשם 1 העיד כי הנאשם הוא אדם טוב הלוקח אחריות למעשיו, הוא השתלב בטיפול ויש מקום להקל בעונשו.

10. חוות דעת מטעם מרכז "התחלה חדשה" בעניינו של הנאשם 1 - ממנה עולה כי החל בטיפול במסגרת זו בחודש יולי 23', תחילה במספר מפגשים פרטניים והחל מחודש ספטמבר 23' בטיפול קבוצתי-ראשוני ייעודי לעברייני מין (קבוצה ראשונה מתוך שלוש קבוצות שמהוות את הטיפול המלא במרכז). הנאשם הגיע בהתמדה למפגשים הקבוצתיים, שיתף פעולה ולקח חלק פעיל. להתרשמות גורמי הטיפול, הנאשם מכיר בעיוותי החשיבה שאפיינו אותו ויכול להיתרם מהמשך הטיפול. הומלץ כי בשל גילו הצעיר של הנאשם, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, הרקע הנורמטיבי והפרוגנוזה החיובית, יש להתחשב בשיקולי שיקומו בקביעת העונש.

11. גיסו של הנאשם 2 העיד כי הוא הכיר את הנאשם בטרם נישואיו כאשר למדו ביחד, והוא סייע לו בשידוך בשל אישיותו המיוחדת. היה עם הנאשם בעת ששהה בתנאי מעצר בית, והנאשם הביע חרטה עמוקה ומבין את חומרת המעשים.

12. מנהל הישיבה בה למד הנאשם 2, העיד כי הנאשם הוא איש חסד מוכר בקהילה, הוא כתובת למתן עזרה מתוך רגישות. כשהנאשם למד בישיבה, גילה רגישות לתלמידים חדשים וסייע להם להתאקלם. הנאשם בעל ואב למופת, אהוב על סביבתו.

13. ב"כ הנאשמים הגיש שלוש הודעות טקסט של פניות לנפגעת העבירה. הודעה מהנאשם 1 בה מבקש להיפגש עמה ולבקש סליחה. הודעה מהנאשם 2 בה מבקש לדבר עמה. הודעה מאבי המשפחה לנפגעת העבירה בה נכתב כי מבין את כאבה של נפגעת העבירה ובפרט כיוון שלא קיבלה הכרה לכך שהיא הנפגעת והם הפוגעים. מתנצל שלא היה מודע, ועשה לה עוול. מבקש את סליחתה.

טיעוני הצדדים

14. ב"כ המאשימה, עו"ד רועי רייס, טען כי הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים הם כבוד האדם, שלמות גופו ונפשו ואוטונומיה של הרצון החופשי. רמת הפגיעה של הנאשמים בערכים המוגנים היא גבוהה מאוד. מדובר בפגיעה מינית מתמשכת מגיל צעיר ולאורך שנות התבגרותה של נפגעת העבירה, כמות הפגיעות גבוהה מאוד ומידת החומרה של הפגיעות המיניות גבוהה מאוד אף היא. מעשיו של הנאשם 1 כללו ריבוי מעשים מגונים מסוגים שונים ומעשי סדום. מעשיו של הנאשם 2 הם מעשים מגונים ברף גבוה מאוד. מעשיהם לא היו ספונטניים אלא מעשים חוזרים שתוכננו, תוך ניצול זמינות נפגעת העבירה. הנזק שנגרם לנפגעת העבירה כפי שעולה מתסקיר הקורבן הוא קשה ביותר.

המאשימה עתרה בעניינו של הנאשם 1 למתחם עונש הנע בין 8 ל-11 שנות מאסר בפועל ובעניינו של הנאשם 2 מתחם הנע בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל, תוך שהדגישה כי מדובר במתחמים נמוכים יחסית לפסיקה הנוהגת, וזאת בהתחשב בהסדר הטיעון.

הנאשמים הודו, נטלו אחריות וחסכו את עדות נפגעת העבירה. במסגרת ההסדר הפקידו הנאשמים סך של 85,000 ₪ מתוך 100,000 ₪ שיהווה פיצוי לנפגעת העבירה, והיתרה תילקח מההפקדה בתיק המעצר. חלוף הזמן מאז תום ביצוע העבירות בשנת 2017 הוא משמעותי. שני הנאשמים ללא עבר פלילי ובתסקירים שהוגשו בעניינם יש נקודות חיוביות. לפיכך עתרה המאשימה לקבוע את עונשם של הנאשמים בתחתית מתחם העונש ולהטיל על הנאשם 1 עונש של 8 שנות מאסר בפועל ועל הנאשם 2 עונש של 6 שנות מאסר בפועל, וזאת בנוסף לעונש מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה.

15. ב"כ הנאשמים, עו"ד יהודה פריד, טען כי על אף שהמעשים חמורים, מדובר בנאשמים שנטלו אחריות ואף הפקידו פיצוי לנפגעת העבירה. הנאשמים נטלו אחריות למרות כשלים ראייתיים לא מבוטלים בתיק, ובכך חסכו את עדות המתלוננת, ואף זמן שיפוטי.

התקופה הרלוונטית לכתב האישום הסתיימה בשנת 2017. חלק מהעבירות ביצעו הנאשמים בהיותם קטינים, הגם שחלק מהעבירות ביצעו כשהיו בגירים. כיום הנאשמים נשואים, אשתו של הנאשם 1 הרה והנאשם 2 אב לילד בן 4. הנאשמים נעדרי עבר פלילי. שירות המבחן ציין בתסקיר בעניינו של הנאשם 1 כי הוא מכיר במעשיו וחש בושה, ובעניינו של הנאשם 2 ציין שהוא מבין שפגע באחותו באופן חמור וחוה בושה וצער על מעשיו.

הנאשמים שולבו בטיפול, הנאשם 1 שולב בקבוצה פסיכו-חינוכית במשך 4.5 חודשים והיה במסגרתה משתתף משמעותי המעוניין לבחון את דפוסיו. הקבוצה הסתיימה בחודש מאי 23' ואז הופנה למסגרת "התחלה חדשה" שם מטופל מזה כמעט שנה. גורמי הטיפול מתרשמים שקיימת משמעות לכך שביצע את העבירות בהיותו קטין ובהמשך בגיל צעיר וכי הפרוגנוזה בעניינו חיובית.

באשר לנאשם 2, הוא פנה לטיפול אצל מטפל פרטי עוד בטרם ההליך הפלילי. לאחר שחרורו ממעצר שולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן למשך 5 חודשים, לאחריה ביטא רצון להשתלב בטיפול ייעודי והופנה לבדיקת התאמתו ל"מעגלים". שירות המבחן ציין כי בשל אורך המאסר הצפוי אין מקום לשלוח אותו לטיפול ייעודי ממושך, אולם עצם המוטיבציה שמגלה ויכולתו לעשות כן צריכים לקבל משקל בקביעת עונשו.

אח נוסף במשפחה הואשם במעשים דומים שביצע בעת היותו קטין והורשע בשני מקרים של מעשים מגונים, כאשר הוא היה בן 15 ונפגעת העבירה היתה בת 13. בסופו של ההליך ובהסכמת המתלוננת, נדון לעונש מאסר על תנאי בלבד. אמנם הנאשמים ביצעו עבירות למשך זמן ממושך יותר, אולם יש להתחשב בכך.

בנוסף יש לתת את הדעת לפגיעה של העונש במשפחות הנאשמים, כיום שנים רבות לאחר ביצוע העבירות, כאשר הם בעלי משפחות.

ב"כ הנאשמים עתר להסתפק בעונש של 4 שנות מאסר לנאשם 1, ובעונש של 3 שנות מאסר לנאשם 2.

16. הנאשם 1 בדבריו לעונש טען כי מתחילת הפרשה היה חשוב לו להודות ולקחת אחריות, הוא מטופל מזה כשנה, מבין את השלכות מעשיו ומבקש סליחה. היה צעיר ולא הבין את השלכות מעשיו כפי שמבין כיום. מצטער ומתבייש במעשיו.

הנאשם 2 בדבריו לעונש טען כי הוא מתבייש במעשיו, לוקח אחריות מלאה, מבין את חומרת מעשיו ואת גודל הפגיעה בנפגעת העבירה. ניסה ליצור עמה קשר ולבקש את סליחתה. מקווה שבעתיד תסלח לו והם יוכלו לקיים קשר כאחים.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

17. כתב האישום אוחד בשני אישומים, כאשר כל אישום מייחס ריבוי עבירות לנאשם אחר. כל אישום מתאר ריבוי עבירות כלפי נפגעת העבירה לאורך מספר שנים, ובהתאם למבחני הפסיקה יש לראות במעשי כל אחד מהנאשמים כסדרה אחת של מעשי עבירה שקיים ביניהם קשר ענייני הדוק ואשר מהווים אירוע אחד. מכאן שיש לקבוע **מתחם עונש הולם אחד לכל נאשם בגין האישום המיוחס לו.**

18. מעשיהם הקשים של הנאשמים פגעו בשורה של ערכים מוגנים ובראשם, כבודה, נפשה וגופה של נפגעת העבירה, זכותה לחירות ולאוטונומיה על גופה, לביטחונה האישי והאמון הטבוע בתא המשפחתי. מעשה מיני שמבצע אח באחותו שלא בהסכמתה מהווה עינוי, כמעשה אמנון בתמר: "ולא אָבָה, לְשִׁמְעַ בְּקוֹלָהּ; וַיַּחֲזֵק מִמֶּנָּה וַיַּעֲנֶהָ, וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ" (שמואל ב', יג', 14). חומרה יתרה מאפיינת עבירות מין המבוצעות בקטינה על ידי בן משפחה ובמקרה זה שני אחיה, בסביבה שבה היא אמורה לחוש בטוחה ומוגנת, תוך ניצול לרעה של הקרבה ושל האמון השורר במסגרת התא המשפחתי בין הפוגע לבין נפגעת העבירה, כמו גם את כוחם העדיף ואת מעמדם כלפי הנפגעת. גילם הצעיר ותמימותם של ילדות וילדים נפגעי עבירה הופכים אותם לפגיעים במיוחד, בפרט כאשר הפגיעה מתרחשת על ידי קרוב משפחה המנצל זאת, בתוך ביתם מבצרם. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על הצורך בענישה מחמירה בעבירות מין במשפחה שהן מהבזויות שבספר החוקים. על הענישה לשקף את הפסול המוסרי שטמון בהן ואת ההוקעה והסלידה החברתית ממעשים אלה, ולהעניק ביטוי הולם לפגיעה החמורה בקטינות. עבירות מין אשר מתבצעות בחוג המשפחה, פוגעות לא רק בגוף אלא גם בנפש, תוך שהן מרסקות את האמון הבסיסי במקום שאמור להיות מוגן ובטוח לקטינות נפגעות העבירה. על העונש לשקף את סלידת החברה ממעשים אלה, ולהעמיד במרכז את הפגיעה בנפגעת העבירה, שעלולה ללוותה למשך כל חייה, ולא בנקל תימחה עם חלוף הזמן. במקרים שבהם העבירה מתבצעת בתוך התא המשפחתי, הפגיעה אינה מצטמצמת אך לנפגעת העבירה הישירה, אלא יש לה השלכות הרסניות על המרקם המשפחתי כולו. משכך, נדרשת ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה אשר תבטא את ההוקעה החברתית והפסול המוסרי שבמעשים (כב' משנה לנשיאה (כתוארו אז) ע' פוגלמן ע"פ 4099/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 6 (6.12.2022); כב' השופטת ד' ברק-ארז בע"פ 3615/18 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 71 (26.3.2020); כב' השופטת י' וילנר בע"פ 5815/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 17 (31.05.2023); כב' השופט ד' מינץ בע"פ 2783/22 **דאבוש נ' מדינת ישראל**, פסקה 57 (12.5.2023); כב' השופט י' אלרון בע"פ 1831/21 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 15 (30.1.2022)).

19. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף גבוה, בהינתן התקופה הממושכת בה ביצעו הנאשמים את העבירות כלפי אחותם, ריבוי המעשים ותדירותם, וטיב המעשים של שני הנאשמים ונסיבותיהם. כל אלה מצויים ללא ספק ברף חומרה גבוה בעבירות מסוג זה, אף לאור גילה הצעיר של נפגעת העבירה בעת ביצוע העבירות, פער הגילים המשמעותי בין הנאשמים לנפגעת העבירה (4 שנים לנאשם 1, ו-6 שנים לנאשם 2) וניצול כוחם של הנאשמים וקרבתם לנפגעת העבירה לשם סיפוק מאווייהם המיניים. מובן שמעשיו של הנאשם 1 העולים כדי עבירת מעשה סדום, מהווים פגיעה קשה יותר בערכים המוגנים.

20. חומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים נלמדת גם מהעונש המרבי הקבוע לצידן. העונש העומד לצד עבירת מעשה סדום בקטינה בת משפחה הוא 20 שנות מאסר, והעונש העומד לצד עבירת מעשים מגונים בקטינה בת משפחה הוא 15 שנות מאסר.

העונש המזערי הקבוע בסעיף 355 לחוק מורה שהעונש בעבירות מין מסוג זה לא יפחת מרבע העונש המרבי, אלא אם כן קיימים טעמים מיוחדים שיירשמו להקל בעונשו. במקרה זה עונש המינימום בגין העבירות בהן הורשע הנאשם 1 עומד על 5 שנות מאסר והעונש המזערי בגין העבירות בהן הורשע הנאשם 2 עומד על 3 שנים ו-9 חודשי מאסר. בקביעת

עונש המינימום, גילה המחוקק את דעתו, כי בהעדר טעמים מיוחדים, יש לראות את חומרת העבירה כמצדיקה הטלת עונש שלא יפחת מהעונש המזערי (כב' השופט נ' סולברג בע"פ 8500/22 **אביטבול נ' מדינת ישראל** (10.7.2023); וראו גם דברי כב' השופט א' שטיין בע"פ 3565/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 25 (9.8.2023)).

לעונש המזערי שקבע המחוקק ראוי גם שתהיה השפעה על מתחם העונש ההולם, כך שכלל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לא יהיה נמוך מהעונש המזערי, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים שיצדיקו קביעת רף תחתון נמוך יותר (כב' השופט סולברג בע"פ 4876/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.12.2015); כב' השופט אלרון בע"פ 5617/19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.8.2021)). זאת הגם שהעונש המזערי מתייחס הן לרכיב המאסר בפועל והן לרכיב המאסר על תנאי, ואילו הרף התחתון של מתחם העונש ההולם מתייחס, ככלל, לרכיב המאסר בפועל בלבד.

21. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שהנאשמים פגעו, כל אחד בנפרד, לאורך שנים באחותם הצעירה, תוך ניצול זמינותה, פער הגילאים ביניהם ומעמדם כאחיה הגדולים. עבירות שבוצעו במשך תקופה ממושכת בתדירות גבוהה בבית המשפחה, והצריכו תכנון מוקדם, הכולל זמינות נפגעת העבירה בגפה והסתרת מעשיהם. לא נטען וממילא לא הוכח כי הנאשמים ידעו זה על מעשיו של זה, ולא ניתן לראות השפעה של נאשם אחד על רעהו. לכן, חלקו היחסי של כל אחד מהם הוא מלא בעבירות שבוצעו.

הנאשם 1 ביצע בנפגעת העבירה עבירות של מעשה סדום אנאלי בכעשר הזדמנויות, ומעשים מגונים ברף גבוה מאז היותה כבת 13 ועד שמלאו לה 16 בתדירות של פעם בשבוע. הנאשם 2 ביצע בנפגעת העבירה מעשים מגונים ברף גבוה בהזדמנויות רבות מאז היתה בת 11 ועד שמלאו לה 17.5. במעשיהם פגעו פעם אחר פעם באופן בוטה בגופה ובנפשה של נפגעת העבירה וגזלו ממנה את שנות ילדותה והתבגרותה.

נתנו דעתנו לכך שאת חלק מהעבירות ביצעו הנאשמים בהיותם קטינים, הנאשם 1 החל בביצוע העבירות בהיותו כבן 17 ועד לגיל 21, והנאשם 2 החל בביצוע העבירות בהיותו כבן 17 ועד לגיל 23. ואולם, גם כאשר העבריין היה קטין בעצמו בעת ביצוע העבירה (כפי שקיים בתיק דנן לגבי חלק מהמעשים), המסר הנדרש הוא שהוא צפוי לשאת בתוצאות העונשיות של מעשיו, ועל העונש לשקף את החומרה של פגיעה מינית באחות צעירה, בדל"ת אמות בית המשפחה, ובפרט כאשר המעשים מבוצעים במשך תקופה ארוכה וכן את סלידת החברה מביצוע מעשים שכאלה (ראו כב' השופט סולברג בע"פ 8477/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.3.2019)).

הנזק הכבד שהסבו הנאשמים לנפגעת העבירה אינו מתמצה בפגיעה הישירה בה ובגופה, אלא משפיע עד היום על כלל מישורי חייה, כפי שפורט בהרחבה בתסקיר נפגעת העבירה. התוצאה של פגיעתם של שני הנאשמים במתלוננת היא חמורה עד מאוד. עורכת התסקיר התרשמה כי נפגעת העבירה מתמודדת עם השלכות הפגיעה בה הבאות לידי ביטוי בכל תחומי חייה ותפקודה. חומרת הנזקים קשורה לכך שהפגיעות התרחשו תוך תהליך גדילה והתבגרות בשלב של גיבוש הזהות, ולכך שהיא נפגעה בידי אחיה בבית המשפחה אשר לא הצליחה לספק מוגנות, לריבוי הפגיעות, תדירותן ופרק הזמן הממושך בו בוצעו. **[הושמט]**.

הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירות קשורות ברצונם לספק את מאווייהם המיניים תוך עיוותי חשיבה, מבלי שנתנו דעתם לפגיעה הקשה שגרמו לאחותם.

22. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות שבאישום הראשון המיוחס לנאשם 1 מעלה כי קיים קושי לאתר פסיקה במקרים דומים, בפרט לאור העובדה שהנאשמים ביצעו חלק מהמעשים בעת שהיו קטינים, וחלק בהיותם בגירים. עם זאת, במקרים קרובים במהותם הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 6646/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.4.17), קיבל בית המשפט העליון את ערעור

המדינה על קולת העונש. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של מעשה סדום ומעשים מגונים שביצע באחותו כאשר השניים היו קטינים, אך נמשכו לתקופה בה היה הנאשם בגיר, אז הסלימו מעשיו לכדי מעשי סדום שכללו החדרת איבר מינו לפיה של נפגעת העבירה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 6 ל-12 שנות מאסר והטיל על הנאשם עונש של 8 שנות מאסר תוך מתן משקל לגילו הצעיר בעת ביצוע העבירות. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש ההולם והעונש שהוטל על הנאשם מקלים יתר על המידה בהתייחס לחומרת המעשים ותדירותם ולנזק שנגרם לה, והעמיד את עונשו של הנאשם על **11 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ב. בע"פ 1947/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.12.09), בית המשפט העליון קיבל באופן חלקי ערעור נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות אינוס, מעשה סדום ומעשים מגונים כלפי קטינה בת משפחה. הנאשם ביצע את העבירות במספר רב של הזדמנויות כלפי אחייניתו הצעירה ממנו בשש שנים, מאז שהייתה בת 11, חלקן בהיותו קטין וחלקן בהיותו בגיר. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם עונש של 12 שנות מאסר. בית המשפט העליון קיבל באופן חלקי את ערעור הנאשם וזיכה אותו מחלק מהמעשים בשל ספק באשר להתיישנותם וכן קבע כי מספר מקרי האונס אותם ביצע בהיותו בשירות סדיר עומדים על 4-5 מקרים בלבד ולא בריבוי מקרים. בהתאם לכך הפחית מעונשו והעמידו על **11 שנות מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 5363/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.5.16), קיבל בית המשפט העליון ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של אינוס ומעשים מגונים באחותו הקטינה. הנאשם מגיל 11 ועד 15 ביצע מעשי אינוס ומעשים מגונים באחותו מאז היתה בת 8, החדיר את איבר מינו לאיבר מינה מספר פעמים עד לעזיבתה את הבית לפנימייה. בנוסף הורשע בעבירות איומים ותקיפה של המתלוננת. הנאשם **נשפט כבגיר** בשנות העשרים לחייו, ללא עבר פלילי, נדון לעונש של 7 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון נתן דעתו לגילו הצעיר בו החל הנאשם לבצע את העבירות והרקע המשפחתי המורכב והקל בעונשו ל-**5.5 שנות מאסר בפועל**.

במקרה זה מדובר בנאשם קטין שגילו בעת ביצוע העבירות היה צעיר מאוד ומכאן שעניינו פחות חמור מעניינו של הנאשם 1 שבמרבית התקופה הרלוונטית היה בגיר. מנגד, במקרה זה, כמו גם ביתר המקרים המתוארים לעיל, דובר במי שניהלו הליך הוכחות, ולא הודו באשמה.

ד. בתפ"ח (מחוזי מר'-לוד) 56665-03-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.1.2023), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של מעשה סדום ומעשים מגונים בקטינה בת משפחה שביצע כלפי אחותו הצעירה במשך ארבע שנים. בין היתר הנאשם ליקק את איבר מינה של נפגעת העבירה, נגע באבריה המוצנעים, הורה לה ללקק את איבר מינו, חיכך את איבר מינו באיבר מינה ובישבנה וכן החדיר אצבעותיו לפי הטבעת שלה. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 9 ל-15 שנות מאסר**. הנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לילדים, כאשר חלף עשור מאז תום ביצוע העבירות, ולהערכת גורמי הטיפול בעל פרוגנוזה טובה להצלחה בטיפול, נדון לעונש של **9 שנות מאסר בפועל** (ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחה, בע"פ 1998/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.1.2024)).

ה. בע"פ 4225/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.2.24), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה יחידה של ניסיון למעשה סדום בהיותו קטין. הנאשם ניסה להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של אחותו בת התשע. הנאשם אשר גדל בנסיבות חיים מורכבות נדון לעונש של **3 שנות מאסר**. בית המשפט העליון קבע כי מדובר בעונש מאסר מתון באופן משמעותי וזאת בשל היות הנאשם קטין בעת ביצוע העבירה.

נסיבות המקרה לעיל קלות לעומת המקרה הנוכחי, לאור העובדה שבאותו מקרה ביצע הנאשם את העבירות בהיותו קטין ובשל כך שמדובר בעבירת ניסיון יחידה ולא בריבוי עבירות של מעשה סדום.

23. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות שבאישום השני המיוחס לנאשם 2 מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר ממושכים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 2177/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.7.15), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של מעשים מגונים כלפי אחותו ובשתי עבירות של תקיפת אחיותיו. במשך ארבע שנים, מאז נפגעת העבירה היתה כבת 9, הנאשם נגע בגופה, בחזה, בישבנה ובאיבר מינה, אחז בידה והניחה על איבר מינו וחיכך את איבר מינו על איבר מינה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 7 ל-10 שנות מאסר בפועל**. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי נדון לעונש של **8 שנות מאסר בפועל** (ובגין העבירה של תקיפת אחיותיו נדון לעונש של 6 חודשי מאסר במצטבר). בית המשפט העליון קבע כי העונש הולם ודחה את הערעור.

ב. בע"פ 5167/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.1.23), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של מעשה מגונה בבת משפחה קטינה אותן ביצע באחותו למחצה במשך חמש שנים. בהזדמנויות רבות ובתדירות גבוהה ביצע הנאשם מעשים מגונים שכללו חיכוך איבר מינו על ישבנה, מישוש באצבעותיו את איבר מינה, נטילת ידה ושפשוף באמצעותה את איבר מינו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 5.5 ל-9.5 שנות מאסר בפועל**. הנאשם נעדר עבר פלילי, ובהתחשב גם בחלוקף הזמן הממושך (יותר מ-20 שנים), נדון לעונש של **8 שנות מאסר**. בית המשפט העליון הפנה לחומרת עבירות המין כלפי קטינים במשפחה ולצורך בהחמרת הענישה, ודחה את ערעור הנאשם.

ג. בע"פ 2647/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.3.2019), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בריבוי עבירות של מעשים מגונים בקטינה בת משפחה שביצע באחייתו הקטינה בהיותה בת 12-14. הנאשם ליטף את חזה ואת איבר מינה, נישק אותה על פיה ומצץ את איבר מינה וכן הצמיד את איבר מינו לאיבר מינה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל**. הנאשם ללא עבר פלילי נדון לעונש של **7.5 שנות מאסר בפועל**. בית המשפט העליון הפנה לחומרת העבירה ולהשלכותיה על נפגעת העבירה ודחה את הערעור.

אחידות בענישה

24. מבחינת שיקולי אחידות בענישה, במקרה זה העבירות בהן הורשע הנאשם 1 חמורות וכוללות מעשי סדום בקטינה בת משפחה ומעשים מגונים בקטינה בת משפחה שהעונש המרבי הקבוע בצדן הוא 20 שנות מאסר. לעומת זאת הנאשם 2 הורשע בעבירות של מעשים מגונים בקטינה בת משפחה, שהעונש הקבוע לצד העבירה הוא 15 שנות מאסר. עם זאת, הנאשם 2 מבוגר יותר מהנאשם 1 וביצע את העבירות למשך זמן ממושך יותר והחל בביצוע העבירות כלפי נפגעת העבירה בהיותה בת 11 בלבד. לפיכך, יש לקבוע בעניינו של הנאשם 1 מתחם עונש גבוה יותר במידה מסוימת.

25. לאור כל האמור לעיל, אנו קובעים כי **מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 הוא החל מ-7 ועד ל-11 שנות מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 הוא החל מ-5 ועד ל-8 שנות מאסר בפועל**.

במקרה זה לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם 1

26. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם בן 26, נשוי ואשתו הרה. הוא נעדר עבר פלילי. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו מאסר ראשון ויקשה על רעייתו ובפרט כשהיא הרה ועתידה ללדת בקרוב.

הנאשם גדל במשפחה בת 12 נפשות המנהלת אורח חיים חרדי, באקלים משפחתי מורכב הכולל היעדר מוגנות. מגיל צעיר גילה קשיי הסתגלות והתנהגות פורצת גבולות והתקשה להשתלב במסגרות החינוך. הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו בשלב מוקדם של ההליך ובטרם החל שלב ההוכחות. בפני שירות המבחן התקשה הנאשם להתייחס באופן מעמיק לעבירות ולהיבטים הפוגעניים באופן ישיר. הנאשם שולב בקבוצה פסיכו-חינוכית ראשונית בשירות המבחן במסגרת צו פיקוח מעצר, נתרם מהשיח הקבוצתי והיה משתתף משמעותי בקבוצה. הוא הביע נכונות להשתלב בהמשך טיפול ייעודי, אולם נוכח התרשמות שירות המבחן שהנאשם מתקשה להצביע על קושי בתחום עבריינות המין, נעדר מצוקה פנימית סביב מעשיו והשלכותיהם על נפגעת העבירה וממוקד בתוצאות מעשיו, המליצו על ענישה מציבת גבול שתהווה תיקוף לחומרת העבירה.

מסיכום שהוגש על ידי מרכז הטיפול "התחלה חדשה" עלה כי הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי ראשוני בחודש ספטמבר 23', מתמיד בהגעתו למפגשים הקבוצתיים ומשתף פעולה באופן מלא בתהליך. גורמי הטיפול התרשמו מקיומה של פרוגנוזה חיובית לטיפול והמליצו להתחשב בשיקולי השיקום בעת גזירת עונשו.

כמו כן נתנו דעתנו לחלוף הזמן הממושך שחלף מאז ביצוע העבירות העומד על 6 שנים ולתקופת המעצר בת כ-3 חודשים שבה שהה הנאשם.

גזירת העונש המתאים לנאשם 2

27. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, בן 29, נשוי ואב לילד בן 4. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו מאסר ראשון ויקשה על בני משפחתו נוכח הריחוק הממושך ממנו.

הנאשם גדל כאמור במשפחה בת 12 נפשות המנהלת אורח חיים חרדי ומאופיינת במורכבות הקשורה בהיעדר מוגנות. הנאשם למד במסגרות חינוך חרדיות ללא קשיים חריגים. יתכן שלדינאמיקה המשפחתית המורכבת השפעה מסויימת על ביצוע העבירות.

הנאשם הודה ונטל אחריות לביצוע העבירות בשלב מוקדם של ההליך ובטרם החל שלב ההוכחות. הוא אף פנה לטיפול פרטי מיוזמתו עוד לפני שהחל ההליך הפלילי. שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה להבין לעומק את הנזק שגרם למתלוננת ואת עומק עיוותי החשיבה שלו. שולב בקבוצה פסיכו-חינוכית במסגרת צו פיקוח המעצר, ועולה רושם שהוא מגלה יכולת ראשונית לקחת אחריות לבחירותיו, לבטא אמפתיה כלפי נפגעת העבירה ולהכיר באופן ראשוני במצבי הסיכון עבורו. הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול ייעודי לעברייני מין ואף הופנה לבדיקת התאמתו לטיפול. גורמי הטיפול במקום התרשמו כי הוא מצוי בשלבים ראשוניים מאוד של הכרה בחלקיו התוקפניים ולנוכח המוטיבציה שמביע, העריכו כי יוכל להפיק תועלת מהטיפול. על אף הנכונות שביטא, נוכח חומרת העבירה התרשם שירות המבחן כי נדרשת ענישה מציבת גבול שתהווה תיקוף לחומרת העבירה.

כמו כן נתנו דעתנו לחלוף הזמן הממושך שחלף מאז ביצוע העבירות העומד על 6 שנים ולתקופת המעצר בת כ-3 חודשים שבה שהה הנאשם.

28. **בעניינם של שני הנאשמים יש להביא בחשבון את שיקול הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך ששני הנאשמים שולבו רק בטיפול ייעודי ראשוני בתחום עבריינות המין, והם עדיין מתקשים להכיר באופן ממשי בחלקים הפוגעניים שלהם ובהשלכות הקשות של מעשיהם על נפגעת העבירה.

29. באיזון בין השיקולים השונים, ותוך שנתנו דעתנו להסדר הטיעון, אנו סבורים כי יש לגזור על כל אחד מהנאשמים עונש בחלקו התחתון של המתחם שנקבע לגביו.

30. בשולי הדברים, מומלץ לשירות בתי הסוהר לשקול את שילוב הנאשמים בהליך טיפול המתאים לצרכיהם.

סוף דבר

31. **לפיכך, אנו גוזרים על הנאשמים את העונשים המפורטים להלן:**

הנאשם 1:

- א. **7 שנות מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו מיום 27.6.22 ועד ליום 21.9.22.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת מין מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת מין מסוג עוון.
- ד. פיצוי בסך 100,000 ₪ למתלוננת. הסכום אשר הופקד בהליך זה וכן הפיקדון שהופקד בהליך המעצר, יועברו למתלוננת לטובת הפיצוי. ככל שלא הופקד הסכום במלואו, הרי שיתרת הפיצוי תופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.6.24.

הנאשם 2:

- ה. **5 שנות מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו מיום 27.6.22 ועד ליום 21.9.22.
- ו. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת מין מסוג פשע.
- ז. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת מין מסוג עוון.
- ח. פיצוי בסך 100,000 ₪ למתלוננת. הסכום אשר הופקד בהליך זה וכן הפיקדון שהופקד בהליך המעצר, יועברו למתלוננת לטובת הפיצוי. ככל שלא הופקד הסכום במלואו, הרי שיתרת הפיצוי תופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.6.24.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

בטרם חתימת גזר הדין, אנו פונים למתלוננת ומאחלים לה שתמצא את הכוחות להתמודד עם הנזקים של המעשים הקשים שבוצעו בגופה ובנפשה על ידי אחיה. אנו מקווים שעם הטלת העונש על הנאשמים, שהודו בביצוע המעשים

ואישרו בכך את אמיתות ונכונות טענותיה, תוכל להתמקד בריפוי ובהקמת משפחה משלה.
זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן והודע היום ט"ז אדר א' תשפ"ד, 25/02/2024 במעמד הנוכחים.

רות לורך, שופטת - נשיאה דבורה עטר, שופטת עמי קובו, שופט, סגן הנשיאה

ניתנה היום, ל' אדר א' תשפ"ד, 10 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.